

2025/2206

5.11.2025

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2025/2206

ze dne 22. října 2025,

kteřou se mění směrnice (EU) 2025/2205, pokud jde o některé zákazy řízení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zvýšení bezpečnosti silničního provozu je prvořadým cílem dopravní politiky Unie. V rámci politiky EU v oblasti bezpečnosti silničního provozu na období 2021–2030 se Komise znovu zavázala k ambicióznímu cíli přiblížit se do roku 2050 nulovému počtu úmrtí a vážných zranění na silnicích Unie (dále jen „vize nula“), jakož i ke střednědobému cíli snížit počet úmrtí a vážných zranění o 50 % do roku 2030.
- (2) Za účelem dosažení cíle spočívajícího ve zlepšení bezpečnosti silničního provozu vyzvali ministři dopravy členských států ve Vallettském prohlášení o bezpečnosti silničního provozu ze dne 29. března 2017 k posílení právního rámce Unie pro bezpečnost silničního provozu, a to se zvláštním důrazem na nutnost spolupráce členských států v otázkách zákazů řízení týkajících se zahraničních řidičů.
- (3) V důsledku volného pohybu osob a rostoucí míry mezinárodního silničního provozu často ukládá zákaz řízení jiný členský stát než stát, v němž má řidič obvyklé bydliště nebo který vydal řidičský průkaz.
- (4) Členský stát, který je jiný než ten, v němž má řidič obvyklé bydliště, nebo než členský stát, který řidičský průkaz vydal (dále jen „členský stát vydání“), má v současnosti možnost, aby v reakci na protiprávní jednání, jehož se na jeho území dopustil držitel řidičského průkazu získaného v jiném členském státě, přijal v souladu se svým vnitrostátním právem odpovídající opatření. Taková opatření vedou k neuznávání platnosti řidičských průkazů vydaných jinými členskými státy, a tedy k omezení práva řídit osoby, na niž se zákaz řízení vztahuje. Rozsah těchto opatření je však omezen na území členského státu, kde k protiprávnímu jednání došlo, a jejich účinek je omezen na odmítnutí uznat platnost tohoto řidičského průkazu na daném území. Pokud tedy členský stát vydání nepodnikne žádné kroky, je tento řidičský průkaz nadále uznáván ve všech ostatních členských státech. Tento scénář brání dosažení vyšší úrovně bezpečnosti silničního provozu v Unii. Řidiči, kterým byl uložen zákaz řízení v jiném členském státě než ve členském státě vydání, by neměli uniknout účinkům takového opatření, pokud se nacházejí v jiném členském státě, než v němž byl delikt spáchán (dále jen „členský stát deliktu“).
- (5) Za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany všech účastníků silničního provozu v Unii je nezbytné stanovit zvláštní pravidla pro provádění zákazů řízení uložených jiným členským státem, než je stát, který osobě, na niž se zákaz řízení vztahuje, vydal řidičský průkaz, v případě, že tyto zákazy řízení jsou důsledkem dopravních deliktů, za něž lze uložit zákaz řízení, které spadají do oblasti působnosti této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 293, 18.8.2023, s. 133.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. února 2024 a postoj Rady v prvním čtení ze dne 29. září 2025 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. října 2025 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

- (6) Pro provedení této směrnice by však nemělo být nutné harmonizovat ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se definice dopravních deliktů, jejich právní povahy a možných právních opatření plynoucích z těchto deliktů. Zejména by mělo být usilováno o provádění zákazů řízení v členském státě vydání bez ohledu na to, zda členský stát deliktu kvalifikuje daná vnitrostátní opatření jako správní nebo trestní. V souladu se zásadou procesní autonomie by členské státy měly v mezích svého vnitrostátního práva stanovit své vnitřní postupy tak, aby bylo dosaženo co nejrychlejšího a neúčinnějšího provedení této směrnice.
- (7) Touto směrnicí by neměla být dotčena pravidla o policejní a justiční spolupráci v trestních věcech a o vzájemném uznávání souvisejících soudních rozhodnutí. Rovněž by neměla být dotčena možnost justičních orgánů členských států vykonávat jimi vydaná rozhodnutí, zejména rozhodnutí trestní povahy. Zejména by touto směrnicí neměla být dotčena práva a povinnosti vyplývající z rámcových rozhodnutí Rady 2005/214/SVV⁽³⁾ a 2008/947/SVV⁽⁴⁾, ani práva podezřelých a obviněných osob stanovená ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU⁽⁵⁾, 2012/13/EU⁽⁶⁾, 2013/48/EU⁽⁷⁾, (EU) 2016/343⁽⁸⁾, (EU) 2016/800⁽⁹⁾ a (EU) 2016/1919⁽¹⁰⁾.
- (8) Cílem této směrnice je umožnit Unii sledovat cíl zlepšení bezpečnosti silničního provozu v celé Unii. Jak rozhodl Soudní dvůr ve věci C-43/12⁽¹¹⁾, opatření směřující ke zlepšení bezpečnosti silničního provozu spadají do dopravní politiky a lze je přijímat na základě čl. 91 odst. 1 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), neboť se na ně vztahuje pojem „opatření ke zlepšení bezpečnosti dopravy“ ve smyslu uvedeného ustanovení.
- (9) Zákazy řízení, které jsou důsledkem dopravních deliktů, za něž lze uložit zákaz řízení, spadajících do oblasti působnosti této směrnice, mohou spočívat v odnětí, pozastavení nebo omezení práva řídit, řidičského průkazu nebo uznávání platnosti tohoto řidičského průkazu. Provádění těchto zákazů řízení by proto mělo být v Unii dosaženo uplatňováním těchto odnětí, omezení nebo pozastavení členským státem, který řidičský průkaz vydal.

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

⁽⁴⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty (Úř. věst. L 337, 16.12.2008, s. 102, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/947/oj).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/64/oj>).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj>).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkácího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/48/oj>).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinoty a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj>).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj>).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelý nebo obviněný osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkácího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1919/oj>).

⁽¹¹⁾ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. května 2014, *Komise v. Parlament a Rada*, C-43/12, ECLI:EU:C:2014:298, bod 43.

- (10) Spáchání deliktu však není jedinou okolností, která může vést k odnětí, pozastavení nebo omezení práva řídit, řidičského průkazu nebo uznávání platnosti řidičského průkazu. K odnětí, pozastavení nebo omezení mohou vést i jiné okolnosti, jako například nesplnění minimálních požadavků stanovených v příloze III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/2205⁽¹²⁾. Vzhledem k tomu, že směrnice (EU) 2025/2205 tyto minimální požadavky upravuje, mělo by se v rámci definic týkajících se odnětí, pozastavení nebo omezení vyjasnit, že tyto pojmy zahrnují všechny případy, v jejichž důsledku dojde k odnětí, pozastavení nebo omezení, a nikoli pouze případy, které jsou důsledkem spáchání deliktu.
- (11) Vzhledem k tomu, že hlavními příčinami dopravních nehod a úmrtí na silnicích v Unii jsou řízení vozidla pod vlivem alkoholu, tedy řízení vozidla pod vlivem alkoholu, jak je vymezeno právními předpisy členského státu deliktu, řízení pod vlivem drog a překročení nejvyšší dovolené rychlosti, tedy překročení rychlostních limitů platných v členském státě deliktu pro danou pozemní komunikaci nebo typ vozidla, měla by být nejvyšší možná pozornost věnována případům týkajícím se těchto deliktů, které by proto měly být pro účely této směrnice považovány za dopravní delikty, za něž lze uložit zákaz řízení. Kromě toho by za dopravní delikty, za něž lze uložit zákaz řízení, spadající do oblasti působnosti této směrnice, měly být vzhledem ke své závažnosti považovány rovněž dopravní delikty, které mají za následek smrt nebo těžkou újmu na zdraví oběti. K uložení zákazu řízení by měla být nezbytná přesná identifikace řidiče, který se dopravního deliktu, za něž lze uložit zákaz řízení, dopustil, a nemělo by se o něm rozhodovat na základě objektivní odpovědnosti, jako například na základě skutečnosti, že je někdo držitelem vozidla.
- (12) Zákaz řízení by měl být oznámen členskému státu vydání v souladu s touto směrnicí pouze tehdy, pokud byl uložen za spáchání dopravního deliktu, za něž lze uložit zákaz řízení, vymezeného touto směrnicí.
- (13) Zákaz řízení uložený členským státem osobě, která je držitelem řidičského průkazu vydaného jiným členským státem, by měl nabýt účinku na celém území Unie za podobných podmínek, za jakých nabývají účinku zákazy řízení uložené osobám, které jsou držiteli řidičských průkazů vydaných členským státem, který zákaz řízení uložil. S ohledem na zásadu procesní autonomie by členské státy měly mít rovněž možnost rozhodnout, jak v souladu se svým vnitrostátním právem tohoto výsledku nejlépe dosáhnout.
- (14) Členský stát deliktu by měl bez zbytečného odkladu oznámit členskému státu vydání každý zákaz řízení spadající do oblasti působnosti této směrnice, který byl uložen na dobu nejméně tří měsíců a u něhož je v okamžiku oznámení zbývající doba pozastavení nebo omezení, která má být na základě tohoto zákazu řízení vykonána, delší než jeden měsíc, aby byly zahájeny postupy nezbytné k zajištění provedení zákazu řízení v členském státě vydání. Toto oznámení by mělo být předáno v elektronické podobě prostřednictvím standardního osvědčení pro oznámení zákazu řízení (dále jen „standardní osvědčení o zákazu řízení“) s cílem zajistit bezproblémovou, spolehlivou a účinnou výměnu informací mezi členskými státy.
- (15) Standardní osvědčení o zákazu řízení by mělo obsahovat minimální soubor údajů umožňujících řádné provedení této směrnice a mělo by zahrnovat zejména údaje o orgánu členského státu deliktu, který zákaz řízení uložil, o spáchaném dopravním deliktu, za něž lze uložit zákaz řízení, o zákazu řízení, který je důsledkem daného deliktu a o osobě, na niž se zákaz řízení vztahuje. Za tímto účelem by Komise měla na základě aktu v přenesené pravomoci podle této směrnice aktualizovat kódy uvedené v příloze I části E směrnice (EU) 2025/2205, tak aby tyto kódy byly v dostatečném předstihu před konečným datem provedení této směrnice k dispozici. Využití standardního osvědčení o zákazu řízení zaručí účinnou výměnu informací, aniž by členské státy zavazovalo ke sdílení nepřiměřeného nebo nadměrného množství informací.
- (16) Standardní osvědčení o zákazu řízení by rovněž mělo být přeloženo do jakéhokoli úředního jazyka orgánů Unie, který je úředním jazykem členského státu vydání nebo do jakéhokoli jiného jazyka orgánů Unie, který členský stát vydání akceptuje, s cílem zajistit rychlé zpracování adresátem.

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/2205 ze dne 22. října 2025 o řidičských průkazech, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2561 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES a nařízení Komise (EU) č. 383/2012 (Úř. věst. L, 2025/2205, 5.11.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2205/oj>).

- (17) Uložení zákazu řízení v reakci na protiprávní jednání přispívá k zajištění vysoké úrovně bezpečnosti silničního provozu v Unii. Na základě zásady vzájemného uznávání řidičských průkazů vydaných v členských státech by mělo být možné, aby opatření týkající se odnětí, pozastavení nebo omezení řidičského průkazu vydaného členským státem vydání byla automaticky vymáhána všemi ostatními členskými státy, vzhledem k tomu, že osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, nemůže předložit platný doklad k ověření jejího práva řídit. Proto by po oznámení uloženého zákazu řízení, pokud se na něj nevztahuje důvod pro výjimku, nebo takový důvod není namítán, měl členský stát vydání přijmout vhodná opatření k provedení zákazu řízení.
- (18) Opatření přijatá členským státem vydání by se měla lišit v závislosti na konkrétní povaze zákazu řízení. Vzhledem k tomu, že odnětí, pozastavení nebo omezení mají nutně různé důsledky, vyžaduje jejich provedení odlišné postupy v souladu s pravomocemi příslušných členských států. Pokud jde o odnětí, osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, by měla mít možnost opětovně získat svůj řidičský průkaz nebo požádat o nový řidičský průkaz v souladu se směrnicí (EU) 2025/2205. Pokud možnost odnětí není v členském státě vydání stanovena, měl by členský stát vydání řidičský průkaz pozastavit, posoudit způsobilost nebo schopnost držitele daného řidičského průkazu k řízení a přijmout veškerá opatření, která budou po tomto posouzení považována za vhodná. Pokud jde o pozastavení nebo omezení, mělo by být zajištěno, aby bylo prováděno pouze po dobu trvání těchto opatření, a to i v případě, že zákaz řízení stanoví doplňkové podmínky, protože hlavním cílem tohoto pozastavení nebo omezení je osobě, na niž se zákaz řízení vztahuje, dočasně nebo částečně zabránit v řízení, a nikoli určit, jak by měla tato osoba v členském státě vydání opětovně získat řidičský průkaz. Tím by však nemělo být dotčeno právo posoudit, zda osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, představuje riziko pro bezpečnost silničního provozu, a přijmout odpovídající opatření zohledňující toto posouzení.
- (19) Členský stát vydání by měl v rámci stávajících právních mezí vnitrostátního práva zajistit, aby opatření přijatá v souvislosti se zákazy řízení v co největší míře odpovídala opatřením uloženým členským státem deliktu.
- (20) Pokud členský stát deliktu uloží zákaz řízení osobě, která má v uvedeném členském státě své obvyklé bydliště, ale je držitelem řidičského průkazu vydaného jiným členským státem, je členský stát deliktu oprávněn tento řidičský průkaz za účelem uplatnění daného zákazu řízení vyměnit. Pokud členský stát deliktu odejme řidičský průkaz osobě, která má obvyklé bydliště v jiném členském státě, než je členský stát vydání, měl by být za vydání nového řidičského průkazu odpovědný členský stát obvyklého bydliště, přičemž je třeba přihlídnout k informacím zpřístupněným členským státem vydání v síti řidičských průkazů EU, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ⁽¹³⁾.
- (21) Členský stát deliktu by měl mít nadále možnost v souladu se svým vnitrostátním právem a s účinky omezení na své území uplatňovat zákaz řízení a veškeré doplňkové podmínky, dokud je osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, nesplní. Kromě toho by měl mít členský stát deliktu možnost stanovit podmínky vázané na uplynutí pevně stanovené doby, jako je doba, během níž osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, nemůže opětovně získat stávající řidičský průkaz nebo požádat o nový (dále jen „doba zákazu“), a tyto požadavky by neměly být považovány za doplňkové podmínky ve smyslu této směrnice. Během této doby zákazu by mělo být možné, aby členský stát deliktu rozhodl, že nebude uznávat platnost řidičského průkazu, který byl opětovně získán nebo nově získán v členském státě vydání. Po uplynutí této doby zákazu by však měla být platnost řidičského průkazu vydaného členským státem vydání členským státem deliktu uznávána, a to bez ohledu na to, zda byl vydán během této doby zákazu.
- (22) Touto směrnicí by neměla být dotčena ustanovení směrnice (EU) 2025/2205, která stanoví, že řidičský průkaz by měl být považován za zrušený, odňatý, pozastavený nebo omezený, dokud osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, nesplní veškeré podmínky uložené členským státem vydání, které je povinna splnit, aby mohla opětovně získat řidičský průkaz nebo aby mohla požádat o průkaz nový. Pokud je řidičský průkaz chybně vydán žadateli, který dosud některou z těchto podmínek nesplnil, měly by mít členské státy možnost odmítnout uznávání takového řidičského průkazu, a to i po uplynutí doby zákazu.

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/126/oj>).

- (23) Pokud členský stát vydání přijal opatření k provedení zákazu řízení a následně opětovně posoudil, zda je vhodné, aby osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, opětovně získala řidičský průkaz, mělo by být toto posouzení uznáno v celé Unii, a tedy i v členském státě deliktu, a to za předpokladu, že pevně stanovená doba uložená členským státem deliktu v rámci zákazu řízení již uplynula.
- (24) Uplatnění opatření členským státem vydání by mělo sloužit k zajištění toho, aby byl zákaz řízení proveden, a nemělo by vyžadovat provedení nového posouzení skutečností, které vedly k zákazu řízení.
- (25) Aby bylo zaručeno, že provedení zákazu řízení není v rozporu se zásadou proporcionality, základními právy nebo výjimkami stanovenými právem členského státu vydání, je vhodné stanovit určité důvody, za nichž členský stát vydání není povinen přijmout opatření. Pokud jde o důvody pro výjimku, které nejsou povinné, měly by mít členské státy možnost rozhodnout, zda tyto důvody budou příslušným orgánem posuzovány systematicky, nebo budou posuzovány pouze v případě, že existuje závažný důvod se domnívat, že se tyto důvody na daný případ uplatňují. Vždy by však osoba, na niž zákaz řízení vztahuje, měla mít možnost podat opravný prostředek týkající se posouzení a uplatňování důvodů pro výjimku členským státem vydání, a to v souladu s právem tohoto členského státu.
- (26) Digitalizace pravidel silničního provozu navíc podporuje služby informací o dopravním provozu v reálném čase, usnadňuje zákonné jednání a umožňuje řidičům dodržovat vnitrostátní dopravní předpisy, a to i při řízení v zahraničí. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU⁽¹⁴⁾ vyžaduje, aby členské státy do 31. prosince 2028 zajistily, že statická a dynamická data, pokud jde o rychlostní limity platné pro globální transevropskou silniční síť, jiné dálnice a úseky hlavních silnic, jakož i pro města tvořící střed městských uzlů, budou za určitých podmínek dostupné a přístupné prostřednictvím vnitrostátních přístupových míst. Směrnice 2010/40/EU rovněž vybízí členské státy, aby zpřístupnily data o rychlostních limitech i pro jiné části silniční sítě. Obsahuje ustanovení o přezkumu, na jehož základě má Komise přezkoumat pokrok dosažený mimo jiné, pokud jde o dostupnost a přístupnost dat, a v případě vhodnosti navrhnout, aby bylo do 31. prosince 2028 upraveno zeměpisné pokrytí v případě některých druhů dat, které jsou považovány za klíčové.
- (27) V zájmu bezpečnosti silničního provozu a zajištění právní jistoty pro osobu, na niž se vztahuje zákaz řízení, a pro členský stát deliktu by měl členský stát vydání bez zbytečného prodlení provést zákaz řízení nebo uplatnit důvod pro výjimku, a to vždy ve lhůtách, stanovených vnitrostátním právem ve vztahu k ukládání zákazu řízení, jsou-li takové lhůty stanoveny. Členský stát vydání by měl informovat členský stát deliktu o jakémkoli prodlení.
- (28) Řádné provádění této směrnice předpokládá úzkou, rychlou a účinnou komunikaci mezi zúčastněnými příslušnými vnitrostátními orgány. Veškerá komunikace mezi členským státem deliktu a členským státem vydání za účelem provedení zákazu řízení by měla probíhat prostřednictvím sítě řidičských průkazů EU podle čl. 15 odst. 1 směrnice 2006/126/ES a Komise by měla zajistit, aby tato síť byla vybavena zdroji nezbytnými k plnění tohoto úkolu. Kromě toho by si v konkrétních přesně vymezených případech měly členský stát vydání i členský stát deliktu neprodleně vzájemně vyměnit důležité informace týkající se uplatňování této směrnice. Příslušné vnitrostátní orgány členských států by se měly vzájemně konzultovat, kdykoliv je to pro účely provádění této směrnice nezbytné, a to i pokud jde o přijímání opatření k provedení zákazů řízení, rozhodnutí přijatá na základě důvodů pro výjimku, splnění zákazů řízení a veškeré okolnosti, které mají na původně uložený zákaz řízení vliv, jako je přezkum zákazu řízení původně uloženého členským státem deliktu ze strany vnitrostátních orgánů nebo splnění doplňkových podmínek osobou, na niž se zákaz řízení vztahuje, v členském státě deliktu.
- (29) Členský stát vydání by měl osobu, na niž se zákaz řízení uložený členským státem deliktu vztahuje, informovat, pokud možno nejpozději do 20 pracovních dnů od obdržení oznámení o uloženém zákazu řízení, postupem podle jeho vnitrostátního práva.

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy (Úř. věst. L 207, 6.8.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/40/oj>).

- (30) Po provedení zákazu řízení by členský stát vydání měl osobu, na niž se zákaz řízení vztahuje, ve lhůtách stanovených pro oznámení podobných rozhodnutí podle jeho vnitrostátního práva informovat o přijetí opatření přijatých k provedení tohoto zákazu řízení, a to zejména s cílem umožnit výkon základních práv.
- (31) Členské státy by měly zajistit, aby ohledně opatření přijatých podle této směrnice byly k dispozici odpovídající opravné prostředky a aby informace o těchto prostředcích byly poskytovány včas s cílem zajistit, aby bylo možné je účinným způsobem uplatnit. Nemělo by však být možné, aby byl zákaz řízení uložený členským státem deliktu napaden prostřednictvím žaloby podané v členském státě vydání.
- (32) Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů je základním právem. Podle čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování EU mají jednotlivci právo na ochranu osobních údajů, které se jich týkají. Na zpracování osobních údajů v souvislosti s touto směrnicí by se měly vztahovat příslušné legislativní akty Unie, konkrétně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁵⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ⁽¹⁶⁾, a to v souladu s jejich příslušnou působností.
- (33) Tato směrnice stanoví právní základ pro výměnu osobních údajů za účelem provedení zákazu řízení uloženého jiným členským státem, než je členský stát vydání. Tento právní základ je v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí (EU) 2016/680. Osobní údaje, které mají být vyměněny s členským státem vydání, by se měly omezit na ty, které jsou nezbytné pro splnění povinností stanovených v této směrnicí.
- (34) Aby byla zajištěna bezproblémová, spolehlivá a účinná výměna informací, měl by každý členský stát pro účely této směrnice určit jedno nebo více národních kontaktních míst. Dále by členské státy měly zajistit, aby jejich příslušná národní kontaktní místa spolupracovala s orgány příslušnými k vymáhání zákazu řízení, na který se vztahuje tato směrnice, zejména aby se zajistilo včasné sdílení všech potřebných informací.
- (35) Členské státy by měly mít možnost určit jedno nebo více národních kontaktních míst a příslušných orgánů pro plnění úkolů nezbytných k provádění této směrnice a měly by mít možnost stanovit pravidla pro spolupráci mezi těmito vnitrostátními subjekty s cílem usnadnit účinné provádění této směrnice.
- (36) V zájmu účinného vymáhání zákazů řízení by členské státy měly zajistit, aby příslušné orgány kontrolovaly právo řídit, a to zejména v případě, že existují pochybnosti o tom, zda se na dotčeného řidiče nevztahuje zákaz řízení, a to zvláště v případech, kdy nebyl odebrán fyzický řidičský průkaz.
- (37) Členské státy by měly pravidelně shromažďovat statistické údaje o uplatňování této směrnice a zasílat je Komisi, a to poprvé za čtyři roky po vstupu této směrnice v platnost a poté každých pět let.
- (38) Tato směrnice se nezabývá vnitrostátními sankčními bodovými systémy, v jejichž rámci držitel řidičského průkazu v souvislosti se spácháním určitých deliktů ztrácí nebo získává body. Členské státy přijímají různé přístupy, jako je okamžité uložení přísnějších opatření nebo zaměření se na cílené kampaně v oblasti vymáhání práva a prevence. Při provádění přezkumu této směrnice by Komise měla posoudit, jak zlepšit bezpečnost silničního provozu a usnadnit členským státům řešení četných výzev, aniž by upřednostňovala jakýkoli konkrétní přístup.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

- (39) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, kterými stanoví formát a obsah standardního osvědčení o zákazu řízení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁷⁾.
- (40) Jelikož cíle této směrnice, totiž zvýšení úrovně bezpečnosti silničního provozu v celé Unii stanovením oznamování a provádění zákazu řízení uloženého za spáchání dopravního deliktu, za nějž lze uložit zákaz řízení, který spadá do oblasti působnosti této směrnice, v jiném členském státě, než je členský stát vydání nebo členský stát obvyklého bydliště, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (41) Směrnice (EU) 2025/2205 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (42) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 41 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁽¹⁸⁾ a dne 14. června 2023 vydal své stanovisko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice (EU) 2025/2205

Směrnice (EU) 2025/2205 se mění takto:

- 1) V čl. 1 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) oznamování a provádění zákazu řízení uloženého za spáchání dopravního deliktu, za nějž lze uložit zákaz řízení, v jiném členském státě, než je členský stát vydání nebo členský stát obvyklého bydliště.“

- 2) V článku 2 se doplňují nové body, které znějí:

„15) ‚zákazem řízení‘ zrušení, odnětí, pozastavení nebo omezení práva řídit řidiče vozidla s vlastním pohonem, jeho řidičského průkazu nebo uznávání platnosti jeho řidičského průkazu na základě rozhodnutí přijatého příslušným orgánem, které se stalo vykonatelným, bez ohledu na to, zda lze toto zrušení, odnětí, pozastavení nebo omezení kvalifikovat jako správní nebo trestní opatření, a bez ohledu na to, zda se jedná o primární, sekundární či doplňkovou sankci, nebo o bezpečnostní opatření;

16) ‚zrušením‘ zneplatnění práva řídit, řidičského průkazu nebo uznávání platnosti řidičského průkazu z administrativních důvodů, jako je nesplnění kritérií pro získání řidičského průkazu nebo opatření si řidičského průkazu podvodnými prostředky, v souladu s vnitrostátním právem členského státu, který zneplatňuje právo řídit, řidičský průkaz nebo uznávání platnosti řidičského průkazu;

17) ‚odnětím‘ odebrání práva řídit, řidičského průkazu nebo uznávání platnosti řidičského průkazu z důvodu spáchání deliktu, v souladu s vnitrostátním právem členského státu deliktu, nebo v případě, že jsou právo řídit, řidičský průkaz nebo uznávání platnosti řidičského průkazu odebrány z jiných důvodů, členského státu, který odňal právo řídit, řidičský průkaz nebo uznávání platnosti řidičského průkazu;

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- 18) „pozastavením“ dočasné omezení práva řídit, řidičského průkazu nebo uznávání platnosti řidičského průkazu na pevně stanovenou dobu nebo na pevně stanovenou dobu v kombinaci s požadavkem na splnění doplňkových podmínek, z důvodu spáchání deliktu, v souladu s vnitrostátním právem členského státu deliktu, nebo v případě, že jsou právo řídit, řidičský průkaz nebo uznávání platnosti řidičského průkazu dočasně omezeny z jiných důvodů, členského státu, který právo řídit, řidičský průkaz nebo uznávání platnosti řidičského průkazu pozastavil;
- 19) „omezením“ částečné omezení práva řídit, řidičského průkazu či uznávání platnosti řidičského průkazu, a to buď na pevně stanovenou dobu, nebo do splnění doplňkových podmínek, nebo na pevně stanovenou dobu v kombinaci s požadavkem na splnění doplňkových podmínek, z důvodu spáchání deliktu, v souladu s vnitrostátním právem členského státu deliktu, nebo v případě, že jsou právo řídit, řidičský průkaz nebo uznávání platnosti řidičského průkazu částečně omezeny z jiných důvodů, členského státu, který právo řídit, řidičský průkaz nebo uznávání platnosti řidičského průkazu omezil;
- 20) „doplňkovými podmínkami“ podmínky, jiné než uplynutí pevně stanovené doby, jež osoba, na niž se vztahuje zákaz řízení, musí splnit, aby opětovně získala právo řídit nebo řidičský průkaz nebo uznávání platnosti svého řidičského průkazu, nebo které může splnit, aby jí bylo takové opětovné získání usnadněno;
- 21) „členským státem deliktu“ členský stát, v němž byl delikt spáchán;
- 22) „členským státem vydání“ členský stát, který řidičský průkaz vydal;
- 23) „dopravním deliktem, za nějž lze uložit zákaz řízení“ jakýkoliv z těchto dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu:
 - a) řízení vozidla pod vlivem alkoholu podle definice v čl. 3 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 (*);
 - b) řízení vozidla pod vlivem drog podle definice v čl. 3 písm. h) směrnice (EU) 2015/413;
 - c) překročení nejvyšší dovolené rychlosti podle definice v čl. 3 písm. d) směrnice (EU) 2015/413;
 - d) jednání, které je v rozporu s pravidly silničního provozu a které způsobilo vozidlem s vlastním pohonem smrt nebo těžkou újmu na zdraví jiné osoby, jak je vymezená vnitrostátním právem členského státu deliktu.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ze dne 11. března 2015 o usnadnění přeshraniční výměny informací a vzájemné pomoci ohledně dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu (Úř. věst. L 68, 13.3.2015, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/413/oj>).“

3) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 15a

Povinnost oznámit zákazy řízení

1. Členský stát deliktu, je-li to vhodné pak po ověření, že osoba, na kterou se vztahuje zákaz řízení, nemá obvyklé bydliště na jeho území a není držitelem řidičského průkazu vydaného tímto členským státem, bez zbytečného odkladu oznámí členskému státu vydání zákaz řízení za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) zákaz řízení spočívá v odnětí, pozastavení nebo omezení práva řídit, řidičského průkazu nebo uznávání platnosti řidičského průkazu;
- b) zákaz řízení byl uložen za spáchání dopravního deliktu, za nějž lze uložit zákaz řízení, podle vnitrostátního práva členského státu deliktu;
- c) v členském státě deliktu již proti rozhodnutí o uložení zákazu řízení nelze podat odvolání;

- d) jedná-li se o zákaz řízení uložený na pevně stanovenou dobu, činí doba jeho trvání nejméně tři měsíce;
- e) v okamžiku oznámení je zbývající doba pozastavení nebo omezení, která má být na základě zákazu řízení vykonána, delší než jeden měsíc a
- f) osoba, na niž se vztahuje zákaz řízení, byla identifikována jako řidič, jenž spáchal dopravní delikt, za nějž lze uložit zákaz řízení.

2. Oznámení uvedené v odstavci 1 se provádí postupem podle odstavců 3 a 4.

3. Příslušný orgán členského státu deliktu vyplní, podepíše a předá standardní osvědčení pro oznámení o zákazu řízení (dále jen „standardní osvědčení o zákazu řízení“) příslušnému orgánu členského státu vydání v souladu s čl. 22 odst. 3a. Příslušný orgán členského státu deliktu rovněž předá rozhodnutí o uložení zákazu řízení a řidičský průkaz osoby, na niž se zákaz řízení vztahuje, pokud byl odevzdán, příslušnému orgánu členského státu vydání.

4. Standardní osvědčení o zákazu řízení se předává v elektronické podobě. Toto osvědčení obsahuje alespoň tyto informace, uspořádané strukturovaným způsobem:

- a) název, poštovní adresu, e-mailovou adresu a telefonní číslo příslušného orgánu, který uložil zákaz řízení v členském státě deliktu;
- b) druh spáchaného dopravního deliktu, za nějž lze uložit zákaz řízení;
- c) popis skutečností, jež vedly k uložení zákazu řízení;
- d) použitelné právní předpisy členského státu deliktu;
- e) pokud se uplatnila, pak metodu použitou ke zjištění dopravního deliktu, za nějž lze uložit zákaz řízení, a výsledky příslušných měření v době spáchání uvedeného deliktu;
- f) následující údaje týkající se osoby, na niž se zákaz řízení vztahuje: jméno, adresa, kterou členský stát deliktu využívá ke komunikačním účelům, číslo řidičského průkazu, vnitrostátní identifikační číslo, je-li potřeba, a je-li k dispozici, číslo řidiče;
- g) přesný rozsah, obsah a dobu trvání zákazu řízení, včetně, pokud se uplatní: data, kdy bylo řízení vedoucí k zákazu řízení zahájeno, data, kdy pozastavení nebo omezení pozbylo účinku, kódů uvedených v příloze I části E a veškerých doplňkových podmínek stanovených členskými státy deliktu;
- h) dobu zákazu řízení vyjádřenou ve dnech, která již byla v členském státě deliktu vykonána, je-li to relevantní;
- i) dobu zákazu, která se uplatní ve členském státě deliktu pro opětovné získání stávajícího řidičského průkazu nebo podání žádosti o nový řidičský průkaz, pokud byla uložena, a
- j) oznámení, zda byla osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, informována o zákazu řízení členským státem deliktu, zda se dotčená osoba proti rozhodnutí o uložení zákazu řízení v členském státě deliktu odvolala a zda byla v řízení o odvolání zastoupena.

5. Nejméně šest měsíců před datem provedení Komise prostřednictvím prováděcího aktu stanoví:

- a) formát a obsah standardního osvědčení o zákazu řízení a
- b) formát informací, které mají být poskytnuty podle článků 15f a 15g.

Prováděcí akt uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce se přijímá přezkumným postupem uvedeným v čl. 26 odst. 2.

Článek 15b**Specifikace týkající se jazyka standardního osvědčení o zákazu řízení**

1. Standardní osvědčení o zákazu řízení se předává v jakémkoli úředním jazyce orgánů Unie, který je úředním jazykem členského státu vydání, nebo v jakémkoli jiném úředním jazyce orgánů Unie, který členský stát vydání akceptoval v souladu s odstavcem 2.
2. Každý členský stát může v prohlášení předloženém Komisi kdykoli uvést, že bude akceptovat standardní osvědčení o zákazu řízení v jednom nebo více úředních jazycích orgánů Unie, které nejsou úředním jazykem členského státu vydání. Členské státy mohou své prohlášení kdykoli změnit či vzít zpět. Komise tyto informace zpřístupní všem členským státům, mimo jiné i v rámci sítě řídičských průkazů EU, aby členským státům oznamování usnadnila.
3. Členský stát deliktu není povinen vyhotovit překlad rozhodnutí o uložení zákazu řízení.

Článek 15c**Povinnost členského státu vydání provést zákaz řízení uložený členským státem deliktu**

1. Členský stát vydání zajistí, aby jeho příslušné orgány měly pravomoc provést odnětí, pozastavení nebo omezení řídičského průkazu na základě zákazu řízení, který jim byl oznámen v souladu s článkem 15a.
2. Aniž jsou dotčeny důvody pro výjimky stanovené v článku 15e, členský stát vydání zajistí, aby v případech, kdy jeho příslušné orgány obdrží standardní osvědčení o zákazu řízení v souladu s článkem 15a, tyto orgány postupem podle článku 15d řídičský průkaz odňaly, pozastavily nebo omezily.

Článek 15d**Provedení zákazu řízení oznámeného členskému státu vydání**

1. Pokud zákaz řízení spočívá v odnětí v členském státě deliktu, členský stát vydání:
 - a) přijme opatření vedoucí buď k:
 - i) odnětí řídičského průkazu osobě, na niž se zákaz řízení vztahuje, nebo
 - ii) není-li odnětí řídičského průkazu stanoveno ve vnitrostátním právu členského státu vydání, pozastavení řídičského průkazu na dobu stanovenou ve vnitrostátním právu členského státu vydání pro typ dopravního deliktu, za nějž lze uložit zákaz řízení, posouzení způsobilosti nebo schopnosti řidiče k řízení a přijetí opatření, která budou po tomto posouzení považována za vhodná;
 - b) zohlední, pokud je to slučitelné s jeho vnitrostátním právem, doplňkové podmínky, které musí osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, splnit a které již byly splněny v členském státě deliktu, a
 - c) zaeviduje opatření přijatá podle písmene a) tohoto pododstavce do svého vnitrostátního registru řídičských průkazů za účelem jejich zpřístupnění v souladu s čl. 22 odst. 3a.

V případě odnětí může osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, opětovně získat svůj řídičský průkaz či požádat o nový řídičský průkaz v souladu s články 10, 16 a 20.

2. Pokud zákaz řízení spočívá v pozastavení nebo omezení, členský stát vydání:
 - a) pozastaví nebo omezí řidičský průkaz osoby, na niž se zákaz řízení vztahuje, podle toho, co je vhodné, do dne, kdy pozastavení nebo omezení uložené a oznámené členským státem deliktu pozbude účinku, nebo po dobu odpovídající době trvání uplatňované členským státem vydání pro daný typ dopravního deliktu, za nějž lze uložit zákaz řízení, je-li tato doba kratší než doba stanovená členským státem deliktu;
 - b) zaeviduje přijaté opatření do svého vnitrostátního registru řidičských průkazů a zpřístupní je v souladu s čl. 22 odst. 3a;
 - c) pokud je pozastavení nebo omezení uložené a oznámené členským státem deliktu podmíněno uplynutím pevně stanovené doby i splněním doplňkových podmínek, zohlední pouze pevně stanovenou dobu, a
 - d) pokud je členským státem deliktu uloženo a oznámeno omezení, zohlední jej, pokud je svou povahou slučitelné s právem členského státu vydání.
3. Aniž je dotčen důvod pro výjimku stanovený v čl. 15e odst. 1 písm. a), je členský stát vydání při přijímání opatření podle tohoto článku vázán informacemi a skutečnostmi poskytnutými členským státem deliktu v souladu s článkem 15a a vychází z nich.
4. Členský stát vydání přijme opatření uvedená v tomto článku nebo přijme rozhodnutí, že se uplatní důvod pro výjimku podle článku 15e, a to bez zbytečného odkladu a vždy ve lhůtách, jsou-li stanoveny, stanovených ve vztahu k ukládání zákazu řízení vnitrostátním právem.
5. Žádné ustanovení této směrnice nebrání členskému státu deliktu, aby:
 - a) neuznával platnost opětovně nebo nově získaného řidičského průkazu po dobu trvání zákazu, která se uplatní ve členském státě deliktu pro opětovné získání stávajícího řidičského průkazu nebo podání žádosti o nový řidičský průkaz, a
 - b) vymáhal zákaz řízení na svém území, a to po celou dobu jeho trvání, v souladu se svým vnitrostátním právem a za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:
 - i) pokud byl zákaz řízení obsahující doplňkové podmínky oznámen členskému státu vydání v souladu s článkem 15a, může členský stát deliktu nadále uplatňovat tento zákaz řízení na svém území, dokud osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, dané podmínky nesplní; v takovém případě členský stát deliktu sdělí prostřednictvím sítě řidičských průkazů EU datum, kdy osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, doplňkové podmínky splnila;
 - ii) pokud členský stát vydání kladně posoudil, že osoba, na niž se zákaz řízení vztahuje, splňuje podmínky použitelné v členském státě vydání pro opětovné získání řidičského průkazu nebo pro podání žádosti o nový řidičský průkaz, považuje členský stát deliktu doplňkové podmínky spojené se zákazem řízení oznámeným v souladu s článkem 15a za splněné; v takovém případě členský stát vydání uvede v síti řidičských průkazů EU datum, k němuž se příslušné podmínky považují osobou, na niž se zákaz řízení vztahuje, za splněné.
6. Žádné ustanovení této směrnice nebrání členskému státu vydání, aby posoudil způsobilost a schopnost držitele řidičského průkazu k řízení a aby po tomto posouzení, pokud je důvod se domnívat, že úroveň způsobilosti a schopnosti k řízení držitele řidičského průkazu k řízení představují riziko pro bezpečnost silničního provozu přijal veškerá opatření, která budou považována za vhodná v souladu s jeho vnitrostátním právem, a to i s přihlédnutím k opatřením přijatým členským státem deliktu.

Článek 15e

Důvody pro výjimku

1. Členský stát vydání nepřijme opatření uvedená v čl. 15d odst. 1 a 2, pokud:
 - a) standardní osvědčení o zákazu řízení je neúplné nebo zjevně nesprávné, přičemž chybějící nebo správné informace, podle toho, které jsou potřeba, nebyly poskytnuty v souladu s odstavcem 3 tohoto článku;
 - b) se na základě informací získaných od členského státu deliktu v souladu s čl. 15f odst. 2 písm. b) zjistí, že ke dni, k němuž by opatření uvedená v čl. 15d odst. 1 nebo 2 byla přijata členským státem vydání, by v členském státě deliktu zákaz řízení již skončil.
2. Členský stát vydání může v souladu se svým vnitrostátní právem rovněž uplatnit následující důvody pro výjimku:
 - a) zákaz řízení se týká dopravního deliktu, za nějž lze uložit zákaz řízení, který by podle informací oznámených podle článku 15a nevedl podle práva členského státu vydání k zákazu řízení;
 - b) zákaz řízení byl uložen pouze z důvodu překročení nejvyšší dovolené rychlosti, přičemž rychlostní limit použitelný v členském státu deliktu byl překročen o méně než 50 km/h;
 - c) zákaz řízení je promlčen v souladu s právem členského státu vydání;
 - d) existuje imunita nebo výsada podle práva členského státu vydání, která brání provedení zákazu řízení;
 - e) existují závažné důvody se domnívat, že by mohla být porušena základní práva nebo základní právní zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie, nebo
 - f) na řidičský průkaz, jehož se oznámení týká, se již vztahují opatření uvedená v čl. 15d odst. 1 nebo 2 přijatá na základě jiného dřívějšího oznámení, která mají delší dobu trvání.
3. Členský stát vydání si může vyžádat jakékoli nezbytné informace za účelem posouzení, zda se uplatní důvod pro výjimku uvedený v odstavci 1 nebo 2. Členský stát deliktu požadované informace neprodleně poskytne a může poskytnout jakékoli další informace nebo připomínky, které považuje za důležité.

Informace poskytnuté podle tohoto odstavce nesmí obsahovat jiné osobní údaje než ty, které jsou nezbytně nutné pro uplatnění odstavců 1 a 2, a mohou být použity výhradně pro účely uplatnění zmíněných odstavců.

Článek 15f

Informace, které si členské státy vyměňují při provádění zákazu řízení uloženého jiným členským státem, než je členský stát vydání nebo členský stát obvyklého bydliště

1. Příslušný orgán členského státu vydání neprodleně sdělí příslušnému orgánu členského státu deliktu strukturovaným způsobem a s využitím elektronické podoby v souladu s čl. 22 odst. 3a opatření přijatá podle článku 15d nebo rozhodnutí, že se uplatní důvod pro výjimku podle článku 15e, spolu s odůvodněním tohoto rozhodnutí.
2. Příslušný orgán členského státu deliktu v příslušných případech neprodleně informuje příslušný orgán členského státu vydání o:
 - a) jakékoli okolnosti, která má vliv na uložení zákazu řízení;
 - b) ukončení zákazu řízení v členském státě deliktu.

Článek 15g

Informace, které mají být poskytnuty osobě, na niž se vztahuje zákaz řízení uložený jiným členským státem, než je členský stát vydání nebo členský stát obvyklého bydliště, a dostupné opravné prostředky

1. V souladu s postupy dle svého vnitrostátního práva členský stát vydání o oznámení podle článku 15a informuje osobu, které byl uložen zákaz řízení, pokud možno nejpozději do 20 pracovních dnů od obdržení oznámení.

2. Informace, které mají být poskytnuty osobě, na niž se vztahuje zákaz řízení, musí obsahovat alespoň:

a) název, poštovní adresu, e-mailovou adresu a telefonní číslo orgánů příslušných k vymáhání zákazu řízení, a to členského státu vydání i členského státu deliktu, a

b) opravné prostředky, které jsou podle práva členského státu vydání k dispozici, spolu s právem být slyšen.

3. Členský stát vydání informuje osobu, na niž se vztahuje zákaz řízení, ve lhůtách stanovených pro oznámení podobných rozhodnutí podle jeho vnitrostátního práva a v souladu s postupy podle jeho vnitrostátního práva, alespoň o:

a) přijetí opatření podle čl. 15d odst. 1 a 2;

b) podrobnostech o těchto opatřeních;

c) opravných prostředcích, které jsou podle jeho vnitrostátního práva k dispozici k napadení těchto opatření, a

d) postupu, který je třeba dodržet pro opětovné získání stávajícího řidičského průkazu nebo získání nového řidičského průkazu.

4. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici odpovídající opravné prostředky proti rozhodnutím nebo opatřením přijatým podle článků 15a až 15g, zejména proti neuplatnění důvodu pro výjimku. Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby informace o těchto opravných prostředcích byly poskytnuty včas, a bylo tak zajištěno, že bude možné tyto opravné prostředky účinně uplatnit.

5. Zákaz řízení oznámený podle článku 15a lze napadnout pouze žalobou podanou v členském státě deliktu.

6. Členský stát deliktu a členský stát vydání se vzájemně informují o opravných prostředcích uplatněných proti rozhodnutím nebo opatřením přijatým podle článků 15a až 15g. Na žádost členského státu vydání poskytne členský stát deliktu členskému státu vydání veškeré nezbytné informace pro účely odstavce 3 tohoto článku.“

4) V článku 22 se vkládá nový odstavec, který zní:

„3a. Veškerá komunikace mezi členskými státy podle článků 15a až 15g probíhá prostřednictvím sítě řidičských průkazů EU. Za tímto účelem poskytnou členské státy síti řidičských průkazů přístup k národním kontaktním místům určeným pro účely článků 15a až 15g.

Členské státy zajistí, aby jejich příslušná národní kontaktní místa spolupracovala s orgány příslušnými k vymáhání zákazů řízení uložených za spáchání dopravních deliktů, za něž lze uložit zákaz řízení, zejména aby se zajistilo včasné sdílení všech relevantních informací.“

5) V článku 23 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Do 26. listopadu 2029 a poté každých pět let členské státy v rámci informací poskytovaných podle odstavce 2 tohoto článku informují Komisi na základě údajů shromážděných za každý kalendářní rok o:

a) počtu oznámení obdržených podle čl. 15a odst. 1, rozdělených podle členských států deliktu;

- b) počtu případů, kdy byl uplatněn důvod pro výjimku podle článku 15e, včetně uplatněných důvodů pro výjimku, rozdělených podle oznamujících členských států, a
- c) veškerých užitečných informací týkajících se řádného fungování a účinnosti této směrnice podle článků 15a až 15 g, a to i ve vztahu k opravným prostředkům.“
- 6) V čl. 24 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:
- „c) možnost dále rozšířit uplatňování článků 15a až 15 g na zákazy řízení uložené na základě jiných dopravních deliktů, než jsou dopravní delikty, za něž lze uložit zákaz řízení, podle potřeby dále zlepšit síť řídičských průkazů EU za účelem snížení administrativní zátěže a optimalizace postupů oznamování a dále usnadnit provádění zákazu řízení uloženého v jiném členském státě, než je členský stát vydání nebo členský stát obvyklého bydliště.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy nejpozději do 26. listopadu 2028 přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 26. listopadu 2029.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Po vstupu této směrnice v platnost uvědomí členské státy Komisi včas o všech návrzích právních nebo správních předpisů, které hodlají přijmout v oblasti působnosti této směrnice, aby se k nim Komise mohla vyjádřit.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 22. října 2025.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předsedkyně

M. BJERRE